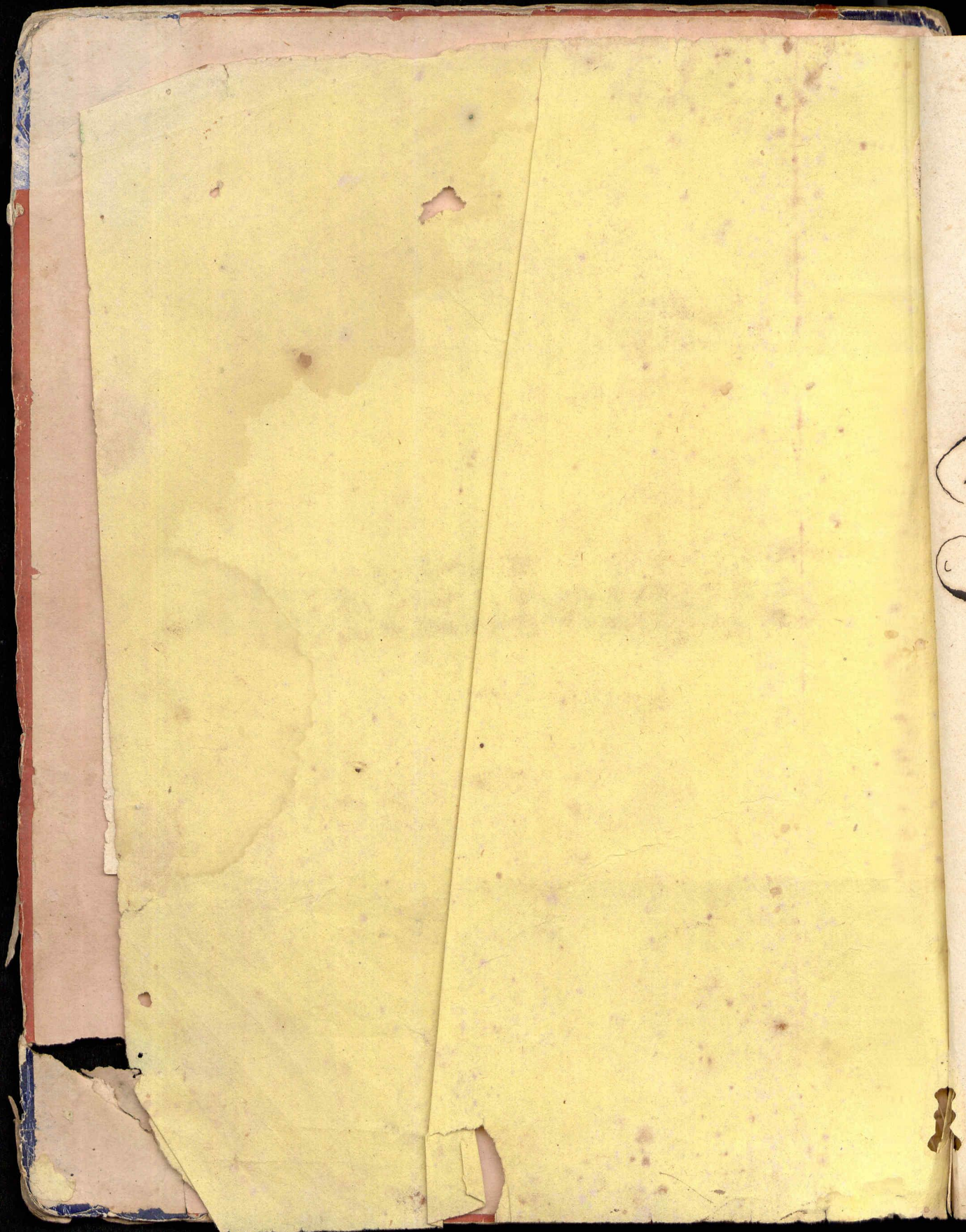

1913
1047.

66

Regina I. Bazin

1847

1877

In 't ruisfchend lommer deser bomen
Waar stille rust het harte vleet
Verdwijnen, vrij van angst en zorgen
Mijn dagen in tevredenheid
Hier leef ik eindelijk voor mij zelven
Hier vormt mijn hart geen ijdel wensch
Ik geniet den waren zielvrede
Den hoogsten heilstaet voor den mensche.
Niets, niets ontbrekt mij hier aan 't leven
Mijn melk is fris mijn vruchten zoet
De luchtjens zuiver die me omwaaien
De bloemen groeijen bij mijn voeten
Zoo somis een akelig dreigend onweer
Een oogenblik mijn hart verschoort
Wel dra verdwijnen all' die wolken
Terwijl de regen baog 't verkwijkt

u. d. broeder

Anth. Croes

den 21 September

1847

I am very much obliged to you for the
letter which you have just received
and for the trouble you have taken
in writing it. I am very much
pleased to hear that you are
well and hope you will continue
to be so. I am very much
pleased to hear that you are
well and hope you will continue
to be so. I am very much
pleased to hear that you are
well and hope you will continue
to be so.

Yours truly
Wm. Lloyd Garrison

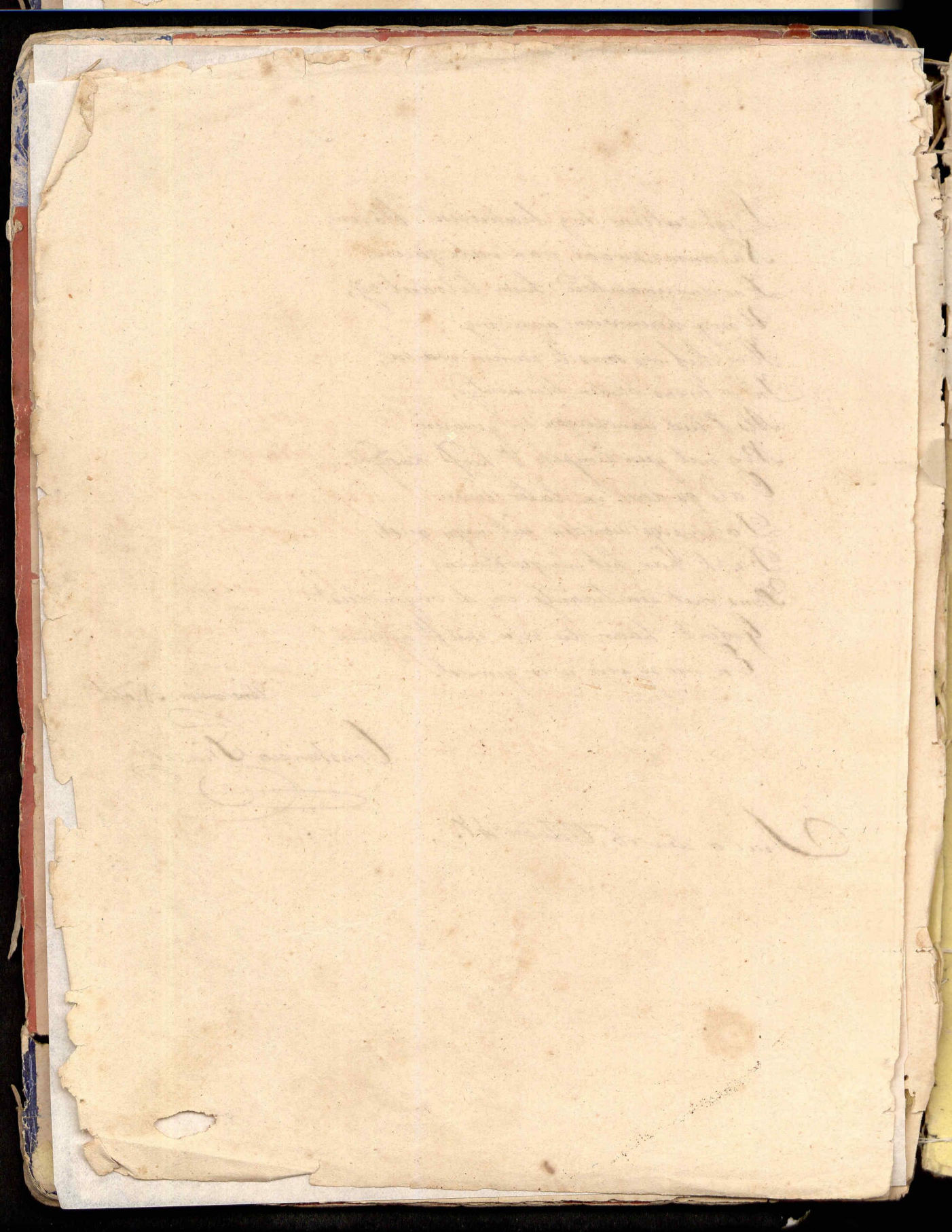
Wm. Lloyd Garrison
1844

Ligt zullen dez beschreven. Staren.
Na omme swaai van vele jaren,
Doo duurzaamheid hun lotsdeel zij,
U nog herinneren aan my.
Hoe lief my soms te samen waren,
In s' levens blyden bloementyd,
Als t' heet van zorgen en gewaren
Nog met geen rimpsels t' hooft kastijdt.
O als gy dan, in later leven,
Di vurge woorden uit myn ghest,
Dierk hier heb ningschreven,
Soms met een traante in de vogen leest.
Gedenk haer, die ze u heeft gegeven,
En wie zy voor u is geweest.

Uwe melm. Nicht

Constancia Stulen

Aruba den 16 October 48.

Le Dix Novembre

Le Dix novembre, c'est ta fête.
Ce jour qui nous revient tous les ans,
D'un an peze en vain sur ma tête,
Sans changer rien à mes sentiments.
En vain le printemps passe et revient,
La feuille reverdit et tombe,
L'oiseau qui chante chaque matin
La fraîcheur des bois et l'ombre,
N'est pas heureux, de sa liberté,
Plus que moi assis à ton côté.

L. Bazin

Le 10^{g^{bre}} 1847-

Monks and the Jews

New York: William Lever. June 1, 1838.

Nauwelijks zag ik de eerste stralen
Van Phebus gouden zon of Pharas tuinen dalen,
Of ik verliet 't altaar aan Morphe toegevoerd,
'K had u een bloempje beloofd, ik veruimde dus geen
Maar vloeg naar bloemen rijk, waar ik Lelie, Tulpi en Rozen
Narcis, en Hyacinth van afgunst heb doen blozen,
Want mijn keus was bepaald en uit Vriendschap geschied;
Ontvang dat bloempje dus, het heet, Verget my niet.

Constancea Thelen

Aruba 16 October 1848.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint signature or name, possibly "Jonathan B. ..."]

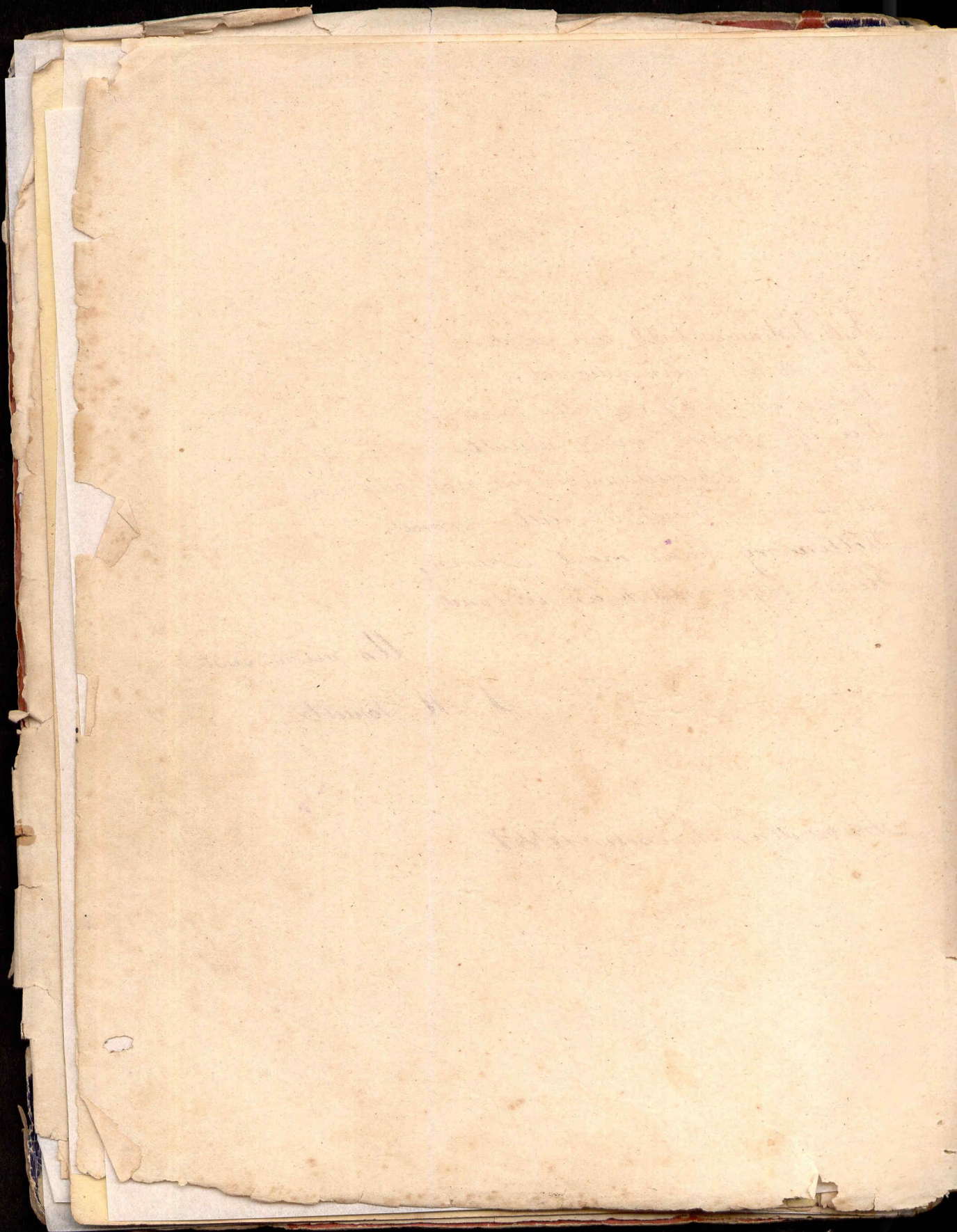
[Faint date or reference, possibly "October 11, 1844"]

Niks bestendigs teelt die aarde,
Ze is slechts onbestendigheid,
Heden snoert zy vrienden samen,
Die zy morgen weder scheidt.
Haar geen vriendschap laul zich bannen,
Ze is een spruit uit edler grond;
Wiltten wy haar magt vereeren,
Heilig blyve ons haar verbond.

Uw welms. kuster

J. H. Schultze.

Aruba den 2. November 1847.

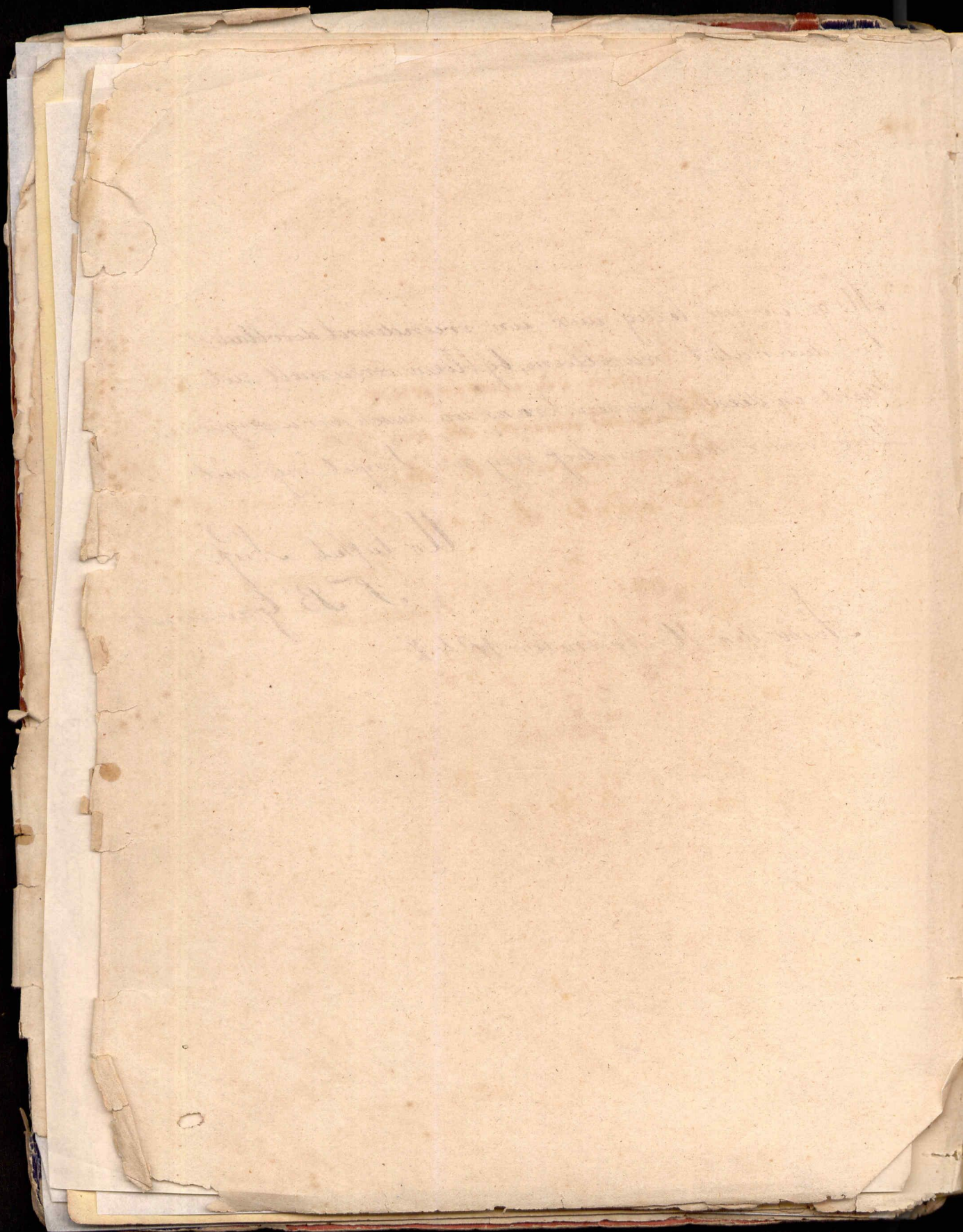

Als ge in een ledig uur een vriendenrol doorbladert
En daer, als t. maerbloem, by bloem verzamelt ziet
Plecht in diens schoonen kroons zoo kusch door u vergaert,
Dan onder het rozenleef nog een. Verget mij niet

Uw liefheb. Kuf.

F. B. Gruenkerst.

Leida den 10 November 1842

L'album où vous insérez
Quelques accords de ma lyre
Pourra toujours se dire
Les accents de l'amitié.

Une voisine. Nicht
Magdalena. S. Croix. -

Amata den 25. Mai 1857.

Le monde de l'antiquité.
L'art de l'écriture.
L'art de l'architecture.
L'art de l'agriculture.

Les arts de la guerre.
Les arts de la paix.

Les arts de la vie.

Wat rang, wat stand, hoe die ook zij,
Is hier van rampen en zorgen vrij?
En wat al jammerest en leed
Verreldt ons in dit leen niet!
Ja, is op aard' wel enig goed,
Of d' overal, luth' en rampen vucht
Gien dag, die immer ons verhoort,
Was zonder wederwaardig heit.
Beschouw den langsten leen. loop,
Hy geeft ons meerder vrees dan loof.
Ja, volgen, op den slydten dag,
Niet dik wif droefheid en geklag?

U. Welmerende Bros.

Boreham S. Docs

Apr 28 Mai 1850.

Ms. A. 8. 8. 1820

Maanster Vriendin! dat deze regelen door u
En daar g' niet vreemd zijt aan 't Bloed
Van haar die met de reinste liefdesnoeren
Den naam van vriendin altijd met vreem
Beschouwd wordt met ware vriendschaps glans

Amsterd. den 6 Maart 1852

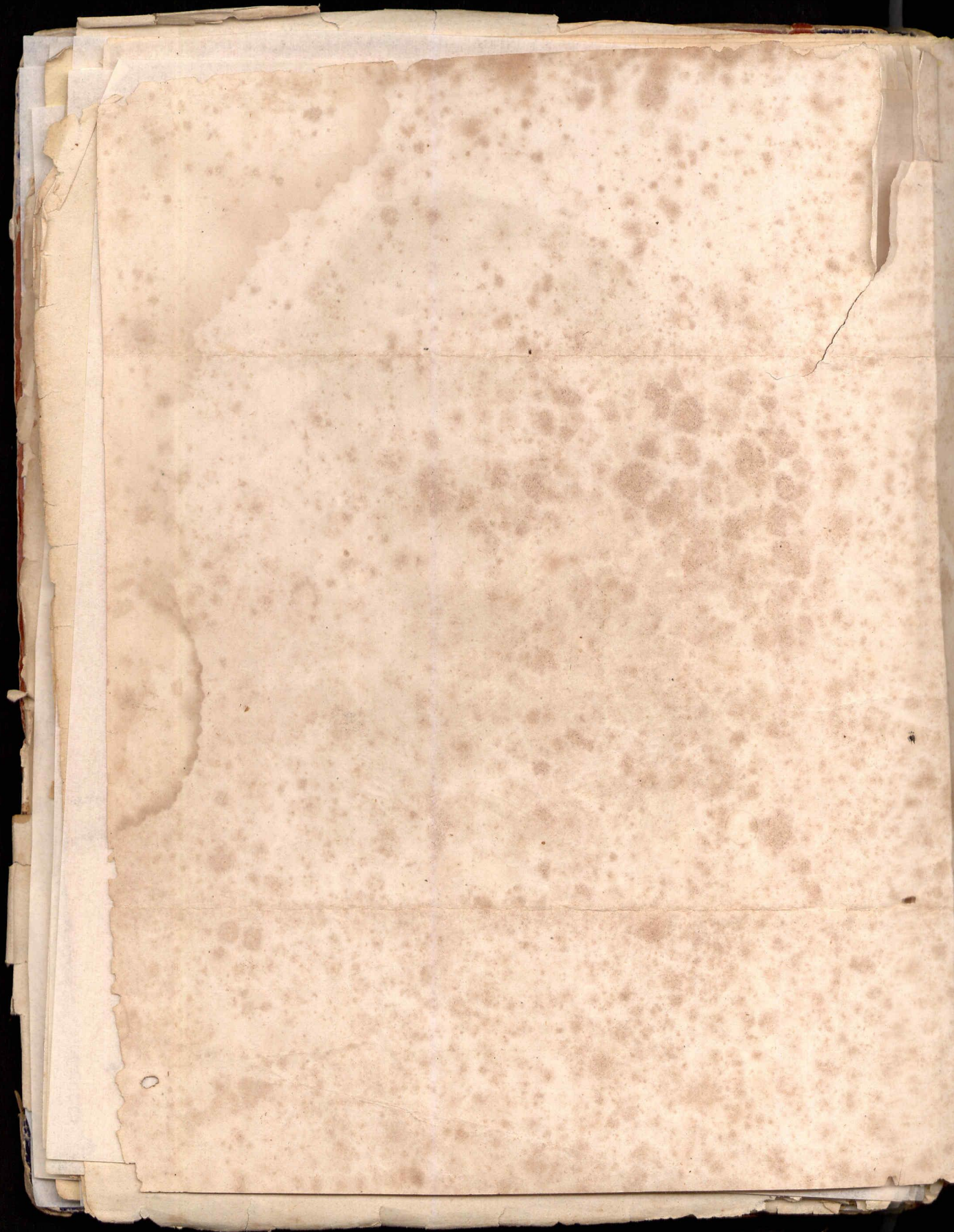
Uwe Heilm. Vriendin
Anna: E. van der Bies

Die Kunst der Schrift ist eine Wissenschaft
die man nicht ohne Fleiß und Übung
erlernen kann. Sie ist die Kunst
die man nicht ohne Fleiß und Übung
erlernen kann.

Die Kunst der Schrift ist eine Wissenschaft
die man nicht ohne Fleiß und Übung
erlernen kann.

M. STRAKOSCH,
PIANIST TO THE EMPEROR OF RUSSIA.

Als gy eens uw Album ziet
En uw vrienden wilt gedenken
Vergeet dan uw neef ook niet
Die u dit blaadje wilde schenken

Uw welm. Neef
Jacob Thüelen.

Aruba 18 October 1847

My dear Mr. Brown
I have received your letter
of the 10th inst. and am
glad to hear from you.

Yours truly
John Brown

Ms. A. 1. 1. 1. 1. 1.

Den tiersten band, die ziele hecht;
Het merg der liefde en trouwe tevens;
Den streken houwast in den Sacht;
De proef der deugd het zout des levens;
Der vriendschap, die met blijden lacht;
Maar ook in 's lijdens jammer nacht;
Vertrout, en zelfs zich zalig acht
Wanneer haar balsem 't leed versacht,
Der vriendschap zij den toast gebracht.

Uw Onveranderlijke Vriendin.

Anna. Swander Buijs

Aruba den 10 Maart 1852.

JOE MILLER.

In the character of Teague.

NEW YORK, *Jemima M. Lower*. Oct. 1. 1838.

Lith. of H. R. Robinson & Co. N. Y.

Bella Italia amate sponde
E pur io ti ritorno a riveder
Crema impetto e si confonde
L'alma oppressa del piacer

Anna Margot 1861

P. G. Grigori
~~P. G. Grigori~~
2

De la Motte amant d'opéra
à Paris en 1780
L'opéra de la Motte
à Paris en 1780

De la Motte
à Paris en 1780
L'opéra de la Motte
à Paris en 1780

Liedje van de...

Waarom dan is het lot van mijn kind
Dat in de doornen loop verzeukt is in groen doornen
Dat in de doornen en volgen met verzeukt is in doornen
Althans haar heugten op het harte van de kind
Hoe is het, ik allen dan zoeken by mijn schoone jeugd
Waarom fruit ik ook niet meer? Waarom klopt mijn hart
Waarom voelt zich zo erg met de pijn als mijn veld lang is
Waarom kan ik by de schoonheid van de bloeiende bloem
Waarom zie ik het in mijn hand naar de bloeiende bloem
Waarom plukt en eet ik de bloeiende bloem? Waarom bloeit voor me
Ald! Het is winter in mijn hart, het is een somber doorn in me
De bloeiende bloem schaamt gesloten en geen bloem hemel doet
Hoe dik in de doornen is het als de doornen naar geen bloem
Zig als de kille doornen: want ik kan de bloem niet
Maar minnaar zijn gelofte 't ruste met de bloeiende bloem
Hoe dik, de bloeiende bloem voor de bloeiende bloem
O! Dan rust ik somtijden in de bloeiende bloem
En ik vraag in de bloeiende bloem: Waarom is het ook niet meer
Waarom doet het niet meer. De bloeiende bloem
Hoe dik mijn hart nog nooit gekloft
Waarom dan mijn veld
Het is nog een

~~Handwritten title or header, possibly crossed out.~~

Handwritten text in a cursive script, likely German, covering the majority of the page. The text is written on aged, yellowed paper with visible staining and irregular edges. The script is dense and flowing, typical of 17th or 18th-century handwriting. The text is written in a cursive script, likely German, covering the majority of the page. The text is dense and flowing, typical of 17th or 18th-century handwriting. The text is written in a cursive script, likely German, covering the majority of the page. The text is dense and flowing, typical of 17th or 18th-century handwriting.

gaf in mijn roem klagen als een bichtbaat voor me
gaf mij een roem heiden als een droefheit & liet door voort
als een diep gewan graffen het opgemete bichtbaat
gaf aan den lyfzang stemmen van een Orphen jongeling
gaf een pad hier, onder de lippen & onder de tong
dat schrikbult doet my beven by de eenstemmig lichte lied
En ik weet mijn hart met droefheit by de rug der aarde
Dy aan het ik, het pad benandt waar geen lippen
Maar als wie de linn luit het drijvend eenig bloem tafel
Witguld heeft over de aarde. Dufte Dufte dan mijn lot
Dufte hem mijn eenige, daal in jongelings harte nist
Dufte gaf mij ook een eenige Gaf mij de leven wist.

Streeke den 22 Januari 1876

George Cruikshank

Printed by R. Miller.

Oliver introduced to the respectable Old Gentleman.

New York William Lever June 11, 1838

gent lines, on brittle glass and clear
diamond for many trace with art.
What the feeblest hand writes here
warms out the warmest hearts
call the names recorded here
the same book of life appear.
Here friends assemble, hand and heart,
from life may sever, death may part,
treat to their deaths, their life will spare
and this their friendship's monument.

From your friend

Thompson

London 29th January 1876.

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the above named tract. I am sorry to hear that the same is not yet settled. I have been very anxious to see it settled, and have been very much interested in the progress of the same. I have been very much interested in the progress of the same. I have been very much interested in the progress of the same.

Yours very respectfully,
 J. M. Smith

Gelyk een helder zonnetaal
Ik zien die op 't gevingst Merin
Dykt gy hier aan ons vriendinnaal
Waar menige het hart ons mag en gelyken
Moegt gy stude wel te weten zijn
Gesegend met den rykelten liegen.
En we wenschen het met dit Hadji
Dat we W te een juintent zullen
van

W' getrouwen Dier & Dier

& H. Dier

Araba den 22^{en} Januari 1871.

Nuestra vida es un album.
Donde el destino.
Va pintando las paginas.
A su capricho;
Que el ciclo hermosa
Diente las de tu vida.
Color de rosa

Aula Kil. 2.1 de 1889.
Maria Golina Raven.

Nació una rosa entre flores
cual la aurora resplandeciente;
con sus variados colores
pura como el amor
de una mujer inocente.

La apreciada hija
Giuseppina M. Fajardo

Noviembre 22 de Mayo 1881

The Castle

The Red Room

Door of the Red Room

George and Charles

A door between the Red Room & the Chapel

The Escape. No. 1.

Wm. B. Smith

